

Недеља блудног сина и рукоположење у Коњевићима

У недељу о блудном сину, светом архијерејском Литургијом у цркви Светих цара Константина и царице Јелене у Коњевићима началствовао је Владика жички г. Јустин. Саслуживали су архијерејски намесник љубићки јереј Никола Вучетић, протонамесник Миодраг Тодоровић, протођакон Александар Грујовић и ђакон Радомир Митровић.

Евхаристијско сабрање је увеличало рукоположење ђакон Радомира Митровића у чин презвитера, као и додела чина протојереја који су примили намесник Никола Вучетић и старешина храма Миодраг Тодоровић.

Епископ Јустин је своју беседу отпочео захвалношћу заступницима храма равноапостолном Светом цару Константину и царици Јелени, настављајући:

„Данашње сабрање је припрема за свети пост. Треба се трудити да пост протекне у миру и покајању, јер ако тако будемо мислили, сам Господ ће нам помоћи да то и остваримо. Ова припремна недеља је посвећена покајању блудног сина. И поред очевих речи: „Све моје је твоје“, млађи син не хтеде да буде поред оца свога, узима део свог имања и одлази у далеку земљу. Нема греха, пада, ни промашаја који отац не прашта. Поред покајања блудног сина, ми прослављамо, изнад свега, дуготрпљење, љубав и милосрђе очево. Отац је често гледао на пут којим је син отишао, надајући се да ће се вратити. Тако и у данашње време многи одлазе да нађу срећу на другом месту. Родитељи чекају да им се деца врате, да поново живе у заједници, миру и љубави.

Блудни син, живећи у оскудици и не могавши ни рошчићима да се прехрани, одлучи да се врати оцу као један од најамника. Отац га угледа у даљини, потрча му у сусрет, загрли га, и нареди слугама да му дају старо достојанство. Догађај оваквог покајања има светлу силу, силу једнаку сили Светог крштења, како су говорили Свети Оци. Ово је прича о Господу Богу, Цару царева и Господару господара, који је створио све видљиво и невидљиво. Као круну стварања, створио је човека, дарујући му душу, ум и слободу, да бира да ли ће да живи са Богом или ће изабрати пут мимо Бога.

Свети апостол Павле каже да без Бога не можемо чинити ништа. Подсетимо се цара Давида и његовог силног покајања, које се најбоље осликава у Псалтиру. Ми треба да се трудимо, да се кајемо, да у души имамо покајничко расположење. Треба мање грешити, што нама људима јесте тешко, али ће нам Господ помоћи да се ослободимо греха. Када се ослободимо греха, душа наша постане отворена за Бога, чиста, онда ћемо сазнати шта је добро, а шта зло, шта је истина, а шта лаж у овом свету.

Данашње сабрање треба да нам буде подстицај да сви постимо часни пост, јер без поста нико не може угодити Богу, како кажу Свети Оци. Пост и молитва су два крила која нас узводе ка Царству Небеском. Овај живот је радост, упркос толиким тескобама, којих морамо да се ослободимо, да нам срце буде радосно, да слаavimo Господа Бога. Ми смо Црква која се моли и за покојне, јер они своју наду полажу у живу Цркву, која је овде на земљи. Господ Бог, диван у Тројици, нека је са свима вама и вашим, отаџбином нашом и свим људима добре воље. Амин.“

ије осветио звона и крстове за будући

spc.rs